

Καὶ τὴν πατρίδα μαρτυροῦν καὶ ὅλον τοῦ τὸ γένος,
 Κ' ἄλλοι ποῦ δὲν τὸν ξέρουσι λέγουσ' ὅτ' εἶνε ξένος,
 Ἐκ τοῦ ῥε Πύρρου τὸν καιρὸν, καὶ Ἀντίνου τοῦ Πειρώτα,
 Ἄκουσε νὰ σὲ διηγηθῶ, κ' ἀπέκει πάλε ῥώτα,
 Αὐτοῦν' ἦσαν καθολικὰ ἡ ρίζα τῶν Πουγιάνων . . .
 Κ' ἦσαι κατοικοῦμενοι εἰς τὴν Μακεδονίαν . . .

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Καλκοκονδύλης, ὁ Σκενδέρβης, καὶ ὁ Κορωναῖος γράφουσιν ἀδιαφόρως Μακεδονίαν ἀντὶ Ἡπείρου πρὸς ἀπλῆν διασάφησιν σημειοῦσθω, ὅτι καὶ οἱ ἀρχαῖοι, καὶ οἱ μεταγενέστεροι ὑπὸ τὸ γενικώτερον ὄνομα τῆς πρώτης περιλαμβάνουσι καὶ τὴν δευτέραν. Ὁ Στράβων (Ζ') λέγει: «Καὶ δὴ καὶ τὰ περὶ Λυγκηστόν, καὶ Πελαγονίαν, καὶ Ὀρεστιάδα, καὶ Ἐλύμειαν, τὴν ἄνω Μακεδονίαν ἐκάλου, οἱ δ' ὕστερον καὶ ἐλευθέραν. Ἔνιοι δὲ καὶ σύμπασαν τὴν μέχρι Κερκύρας, Μακεδονίαν προσαγορεύουσιν, αἰτιολογοῦντες ἅμα ὅτι καὶ κουρᾶ καὶ διαλέκτῳ, καὶ χλαμῦδι, καὶ ἄλλοις τοιοῦτοι; χρωῖνται παραπλησίως, ἔνιοι δὲ καὶ δίγλωττοι εἰσι.» Ὁ Πλίνιος (Histor IV, 17, καὶ III, 2) συμπεριλαμβάνει εἰς τὴν Μακεδονίαν, τὴν Ἰλλυρίαν, καὶ Μαλοσιίδα. Καὶ ὁ Καλκοκονδύλης μετὰ τῆς Καστορίας περιλαμβάνει καὶ τὸ Ἀργυρόκαστρον εἰς τὴν Μακεδονίαν (ἱστορ. σελ. 209), καὶ ἀλλαχοῦ (σελ. 66) ἀναφέρει τὴν πρὸς τὸ Ἴόνιον πέλαγος Μακεδονίαν. Οἱ εἰς διαφόρων εὐρωπαϊκῶν αὐλῶν ὑπηρεσίας στρατολογούμενοι Ἄλθανοι ἐγνωρίζοντο ὑπὸ τὸ γενικώτερον ὄνομα *Μακεδόνες*: οὕτω καλεῖ πολλαχοῦ τοῦ ποιήματός του ὁ Κορωναῖος αὐτούς: *Μακεδόνες* δὲ αὐτοκαλοῦνται οἱ Ἡπειρώται οὗτοι εἰς τὴν ἐν ἔτει 1592 πρὸς τὸν δούκα τῆς Σαβοΐας Ἐμμανουὴλ Α' ἀναφορὰν των (1), καὶ *Μακεδονικὸν Τάγμα* ὠνομάζετο τὸ ἐξ Ἄλθανῶν ἀποτελούμενον στρατιωτικὸν σῶμα εἰς ὑπηρεσίαν τῶν βασιλέων τῆς Νεαπόλεως (2).

(1) Pouqueville Voyage dans la Grèce Tom. II, σελ. 514.

(2) Περὶ τῶν ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ πολλῶν καὶ μεγάλων στρατιωτικῶν

